

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Diversi conceptus devoti circa matrimonium SS. Virginis cum S.
Josepho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

occultissimorum arcanorum Dei, quam parum agnoscimus, quid in vestris actitatum sit animabus; quid vestrae conceperint mentes, quid vestra gustaverint corda, quid vestra pronuntiaverint ora. Sed quia nos digni non sumus, quibus in hoc sacrarium pateat aditus; saltem permissum nobis sit id adorare, id admirari, id adamare, desiderando arctissimam & intimam habere unionem cum cordibus vestris, & eosdem, quos habuistis, & habebitis in aeternum, foveamus erga Deum affectus, nutriamus sensa, inflammemus desideria.

Ultima haec verba, quae proficisciebantur e corde, devotionis affectu erga Sanctissimam Virginem & Sanctum Josephum plenissimo, excitantur omnium praesentium affectus, & aperuerunt illis ora, ut quivis suam exponeret mentem, suamque opinionem circa excellentiam & felicitatem divini ipsorum matrimonij. Et ecce, quid dixerint nobis quatuor aut quinque personae, quae coram ad-

rant.
* *
*

ARGUMENTUM.

Diversi Conceptus devoti circa Matrimonium Sanctissima Virginis cum Sancto Joseph.

ARTICULUS III.

Quantum ad me, dicebat unus, quando aspicio Deum duos inter homines, JESUM, nempe MARIAM inter & Joseph, adoro profundum hoc mysterium, & videre me credo duos Cherubinos, insidentes Arcae foederis uti annotatur in Exodo. Extendebant ipsi alas suas, ut quilibet obtegeret ex parte sua propitiatorium, superiorem scilicet Arcae partem, ubi Deus sua reddebat oracula, seque monstrabat propitium precibus sibi oblatis. Unus e Cherubinis praeferebat imaginem alicujus pueri, & alter alicujus

B. P. Isaac Consultar, Tom. III,

puellae, juxta observationem Arias Montani in apparatu suo; Et ambo sibi invicem oppositi, tenebant faciem suam paulisper inclinatam, & oculos suos defixos in propitiatorium, in quo se semper invicem aspiciebant, velut in speculo, eod quod confectum id fuerit ex ingenti laminâ auri purissimi, & aefabrè elaborati, perquam testi & expoliti, quod representabat, quidquid appropinquabat ipsi.

Arias Montan. in appar. suo,

Credo me non falli, dum dico, verum Propitiatorium, cujus antiquum nonnisi figura erat, esse JESUM Christum: Nonne ipse

MARIA & Joseph aspicientes JESUM Christum, erant

L. I. redy

Exod. 25.

duo Cheru-
bini aspici-
entes pro-
pitiatoriū.

Joan. 15.

reddidit nobis Deum propitium, ipſius placans itacundiam, median- te ingenti beneficio Redemptio- nis? Nōne per ipſum manifeſta- vit nobis Deus oracula æternarum ſuarum veritatum? *Omnia, qua- cunque audivi à patre meo, nota feci vobis.* Nōne per ipſum ex- audit Deus preces noſtras, nobis- que ſuas impertitur gratias? Quan- do obſecrat & orat Eccleſia, fermè omnes ſuas concludit orationes: *per Dominum noſtrum JESUM CHRiſtum;* eòquòd noverit, ipſum verum eſſe propitiatorium, cujus virtute efficaciſſe reddantur preces noſtrae.

Quid igitur ſunt MARIA & Jo- ſeph, Sacratiffimi matrimonij vin- culo ſimul uniti, quàm duo Cher- rubini, operientes propitiatorium alis ſuis? ambo extendebant bra- chia, ſibiſque invicem porrigebant manus, pro deſenſione, ſuſtenta- tione, cuſtodia & ſervitio Infantis JESU: ambo nonniſi pro ipſo ha- bebant oculos, nec corda, niſi ad amandum unicè ipſum: & abſque eo, quòd directè ſe invicem aſpi- cerent, aſpiciebant ſe ſemper in ip- ſo, velut in Divinitatis ſpeculo, in quo Deus Pater ab æterno contem- platur ſe ipſum, & in quo omnes Beati ſe cognoscunt, ſeque invi- cem amant perfectiſſimè. In ado- rando hoc ſpeculo MARIAM & Joſeph ſe cognoscebant, ſeque invicem amabant amore arden- tiſſimo.

O Beatiffimos Conjuges! qua- rum erat unio puriſſimus JESU Christi amor, non aſpiciendum, nec amantium ſe, niſi in ipſo & pro ipſo! O Beatiffimos Arca Cho- rubinos, quibus aliud exercitium non erat, niſi extendere manus ſuas ſuper verum propitiatorium, contemplando illud, & aſpicien- do ibi Majeltatem Dei annihilatam ex amore hominum! O beatiffi- mos depositarios omnium divitia- rum Creatoris & creaturarum, qui- bus alia cura non erat, niſi conſer- vare pretioſum hunc theſaurum majori cum ſolicitudine, quàm propriam ſuam vitam, ò Deus! ſi omnes Conjuges eximium hoc aſpicerent Exemplar, & contende- rent pro vitibus conformare ſe illi! Inprimis non tantum amando ſe a- more purè naturali, qui abjectus nimium eſt pro animabus Chriſtia- nis; ſed amando ſe amore, qui ſolus ipſorum ſit dignus cordibus, quiſque ſolus ipſorum unionem in- variabilem reddere poſſit & con- ſtantem. Secundò porr gendo ſi- bi invicem manus, & extenden- do illas communi conſenſu ſupra propitiatorium: id eſt, firmum ac ſolidum formando propoſitum, præcipuam & quaſi unicam ſuam collocandi curam in exercitijs pic- tatis, ad procurandum ſibi invi- cem bona æterna, in quo vera conſiſtit amicitia: Et tandem ſuos aſpiciendo liberos, velut pretioſa depoſita ſibi à Deo in cuſtodiam collo-

Pulchri-
emplic
conjugi-
bus, ut
ſcior ip-
ceteram
re ſe ſu-
in Deo

collocata, illos ipsi conservando sollicitè, custodiendo ipsos anxie è mundi spiritu, qui pestis est animarum; & replendo mox ab initio illos magno fervore spiritus Dei, ut restituant hos illi puros & Sanctos in æternitate. O Deus! quam refertum foret ejusmodi matrimonium cæli gratijs & benedictionibus, quin & consolationibus temporaneis, pro eo, quod pleraque matrimonia miseriarum abyssus sint & barathra.

Omnes rerum naturalium indagatores, loquentes de palmâ, quâ ob altitudinem, ob rectitudinem, & fortitudinem suam est symbolum victoriæ, conveniunt in hoc, quod inter illas mas sit & femina, quodque una fructum aliquem producere non possit absque præsentia alterius: necesse igitur est connubio quasi uniri palmas, ut sint fecundæ; sed connubium hoc tam parum est, ut opus non sit tangere se invicem, neque radicibus, neque ramis; sed sola sufficiat præsentia ad progignendos fructus. Unde est, quod Deus ostendere nobis voluerit hoc prodigium naturæ, quod prorsus est singulare, tamque inusitatum, ut nihil videatur ejusmodi neque in alijs arboribus, neque in animalibus? Nonne affirmari posset, ut esset nobis symbolum purissimi & fecundissimi matrimonij Sanctissimæ Virginis, & Sancti Joseph.

Alius quidam, qui erat Musicus, Matrimonium inter MARIAM & Joseph erat quasi Symphonia quædam, unde nasebatur Verbum quoddam intelligibile & delectabile fovebat alium in animo suo conceptum, quem jucundiorum credebatur esse, quemque manifestare anhelabat nobis. Nobis, inquit, solenne est, absque intermissione instituere connubia, quæ tam pura sunt, ut purior esse non possit spiritus, quæque nihilominus tam sunt fecunda, ut omnia quæ producunt, non possint enuntiari. Nos dum facimus concertum, efficitur consensus, maritamur voces, diversos copulamur tonos, & ex hisce connubijs, tam pulchram progignimus harmoniam, ut abundet illecebris, quas plures plures æstimant, quàm omnes in mundo pulchritudines. Nostra conjugia tam arctam efficiunt unionem, ut è multis diversis vocibus, videantur constituere non nisi unicam solam; vel si discernitur, ipsas plures esse, tamen semper observatur, ipsas perfecte esse concordem, non solum inter se, sed etiam cum omnibus; non enim videtur, quod ullam unquam ulli concitent offensam; sed potius omnes approbant bonum ipsarum consensus, omnesque oblectantur ex eo, si benè inter se conveniant.

Plurimi hujus rei ignorant causam: Sed ego hanc indagans investi, quod è conjugio harum vocum, nascatur certum quoddam verbum sensibile, intelligibile atque harmonicum, quod sese in-

Verbum æ-
ternum red-
dicum fen-
sibile & in-
telligibile
cunctis ho-
minibus est
Carmen
quoddam
Musicum,

Ezech. 33.
v. 32.

sinuet per aures in ipsam usque no-
stram animam, habeatque tantum
Sympathiæ cum illâ, ut non nisi
summâ cum benevolentia ab hæc
possit accipi. Cogitatio hæc de
verbo intelligibili & harmonico,
quod suaviter sese insinuat usque
in animam nostram, credete me
facit, quod nostræ harmonia Mu-
sices mirificè repræsenter purissi-
mum & fecundissimum Sanctissi-
mæ Virginis cum Sancto Joseph
connubium: Siquidem è Sæcto
hoc connubio nasci aliud non vi-
deo nisi Verbum quoddam tam
suave, tamque harmonicum, ut
non solum oblectet omnes tres a-
dorandæ Trinitatis personas, æter-
nâ cum extasi percipientes illud;
non solum abripiat omnes Beatos,
qui nec momento unico divertere
se possent ab illius auscultatione:
Sed etiam hæc in terris se in nostras
insinuans animas, lucretur illas,
repleat ipsas gaudio, demulceat
omni voluptate & jubilo. Hinc
est, quod Deus dicat nobis per
aliquem Vatum suorum, quod
Verbum ipsius sit nobis, *quasi*
Carmen Musicum, quod suavi dul-
cique sono canitur. Et unde ori-
tur dulcis hic sonus, Carmen hoc
Musicum? MARIA & Joseph
maritantur & conjugantur velut
duæ voces in Musicâ: Et ecce
Verbum tam suave, ut suâ abri-
piat dulcedine omnes mortalium
mentes ac animas.

Concensus.

Quod majorem hæc ciet admi-

rationem, est, quod non nisi par-
tium sit una, quæ substantialiter
producat totam harmoniam, dum
altera nihil hæc facit, nisi per Sym-
pathiam. Obstupul sæpius, expe-
rimentum capere volens alicujus
prodigij, cujus meminit S. Grego-
rius in suis moralibus. Aptabam
duas Cytharas eodem tono & æ-
qualibus omnino chordis, quarum
unam dum pulsabam, responde-
bat altera per sympathiam, eos-
demque reddebat sonos, quamvis
aliquantò dulcius, citra quod ab
ullo tangeretur. Considero MA-
RIAM & Joseph velut duas cy-
tharas eodem aptatas tono; am-
bo sunt Virgines, ambo abundant
gratiâ, & valdè similia fovent in
animo suo sensa, uniti & conjun-
cti inter se arctissimè, destinati ad
hoc à Deo, ut admirandam pro-
ducant harmoniam Verbi sui In-
carnati: non nisi una è duabus hæc
sæ tangitur Cytharis à manu Dei:
Spiritus Sanctus, quem Ecclesia
appellat digitum Dei; operatus est
totum prodigium in MARIA; &
nihilominus altera cythara, quæ
nullum passâ est contactum, non
intermittit resonare per sympa-
thiam, eosdemque refundere so-
nos. O Symphoniam admirabi-
lem! Credebat mundus, has duas
voces simul junctas non facere nisi
unam, nosque ambobus obstrin-
gi, quod produxerint nobis ado-
randum hoc Verbum, quod con-
cordiam fecit & pacem, per dul-
cem

Sancti Jo-
seph cum
Sanctissima
Virgine per
Sympathiam

S. Gregor.
in moral.

Job, a.

Feli-
vera
ber
thia
JES-
RIA
sept

cem suam harmoniam inter cœ-
lum iratum & terram peccatricem.

*Qui facit concordiam in sublimi-
bus suis.*

O amantissime DEUS ! quàm
bonum est habere sympathiam
cum animabus Sanctorum , cum
animâ Sanctissimæ Virginis , &
Sancti Joseph , & præcipuè cum
anima JESU Christi. Sympathia
hæc fundatur in perfectâ similitu-
dine cum ipso ; si nimirum ead-
em cum ipso amplectamur sen-
sa , judicemus de rebus , ut ju-
dicat ipse , æstimemus , quod ip-
se æstimat , contemnamus , quod
ipse contemnit , eosdem tenea-
mus affectus , amando quod ipse
amat , abhorrendo , quod ipse
abhorret. Si nostra Sympathia
vera est , si magna est , non nisi
eandem facimus harmoniam , &
nostrum cor arcuè divino ipsius
cordi unitum , respondebit ad
omnes illius attactus. O JESU,
quàm ardentè desiderat Cor
meum habere perfectam hanc Sym-
pathiam cum corde tuo ! divelle
à me , quidquid impedit eam ,
nihil relinquant , nec parcas natu-
ralibus propensionibus meis ,
omniò enim illas mori volo , ut
deinceps alias non habeam , nisi
tuas. Amplector omnia sensa
tua , affectus tuos , illòsque se-
quar in omnibus & per omnia ,
quancùnque etiam steterit mihi.

Tandem tertius quidam rotam
concludit Consultationem , re-

linquendo nobis idæas adhuc ma-
gis sublimes circa purissimum
Sanctissimæ Virginis cum Sancto
Joseph Matrimonium : Siquidem
dicebat nobis , se attendere JE-
SUM , MARIAM & Joseph , ve-
lut creatam quandam Trinitatem,
quæ eximiè representet gloriam
& excellentias Trinitatis increatæ,
quæ complectitur Patrem , Filium
& Spiritum Sanctum : In harum
Trinitatum unâ intueor tres Per-
sonas , quæ non habent nisi unam
eandemque substantiam omnibus
tribus communem absque divi-
sione & absque ullâ separatione :
Et hæc est Trinitas adoranda. In
alterâ non videtur quidem per-
fecta hæc unitas essentia intribus
Personis ; nihilominus ratione
quâdam dici potest , non habere
illas , nisi unam eandemque sub-
stantiam communem omnibus tri-
bus : Quæ enim substantia est
Filij , nisi substantia Matris ? *Caro
Christi , Caro MARIE* : Ad quem
autem spectat hæc substantia Ma-
tris nisi ad S. Joseph conjugem ip-
sius purissimum , qui legitimo
Matrimonij sui jure ejusdem fa-
ctus est dominus ? Ecce igitur
unam eandemque substantiam ra-
tione quâdam communem om-
nibus tribus personis Trinitatis
creatæ.

In Trinitate adorandâ tres nu-
mero Personas realiter à se invi-
cem distinctas , & tamen non vi-
deo nisi unum solum DEUM : Et

Ll 3 in

Compara-
tio inter
Trinitatem
in creatam
Patrem, Fi-
lium, &
Spiritum
Sanctum, &
inter Tri-
nitatem
creatam.
JESUM
Mariam,
Joseph.

Felix, qui
veram ha-
bet Sympa-
thiam cum
JESU, MA-
RIA & Jo-
seph.

in Trinitate creatâ numero quæque tres realiter à se invicem distinctas Personas; & tamen non adoro nisi unicum solum DEUM: Tres Personæ sunt JESUS MARIA, & Joseph; & solus DEUS est JESUS Christus.

In Trinitate Sacro Sanctâ, video quidem duas auctoritates: Siquidem Pater habet auctoritatem quandam originis in Filium; unde est, quod habeat potestatem mittendi ipsum in terras: Pater & Filius habent auctoritatem quandam Originis in Spiritum Sanctum, & idè potestatem habent mittendi illum; sed non video hîc nec mandatum, nec obedientiam eòquod nulla adsit nec superioritas, nec subiectio in tribus Personis. Et in Trinitate creatâ, quæ ipsius imago est, video Sanctissimam Virginem habere quidem auctoritatem naturalem in Filium suum Unigenitum, eòquod ipse sit Mater, & Sanctum Josephum habere auctoritatem legitimam in Matrem & Filium, eòquod Sanctæ familiæ sit Caput & rector: Sed non video mandatum hîc vel præceptum, vel imperium. Quis enim præciperet, quis imperaret alijs? an Puer JESUS? sed scriptum est de illo, quod obtemperet Josepho & MARIE: *Et erat subditus illis.* An igitur Sanctissima Virgo? sed ipsa omnium creaturarum erat humillima, eumque

Luc. 2.

probè nosset, debere se reverentiam & obedientiam Josepho veluti conjugii & marito suo, longissimè aberat, ut ipsi imperaret. An ergo erat Sanctus Joseph, qui imperaret veluti Dominus. O quantum aberat à Sancto viro, imperare DEO suo, & Matri DEI sui, erga quos venerationem maximam lovebat in corde suo! ô familiam omninò prodigiosam! ô perfectam adorandæ Trinitatis imaginem, ubi tres Personæ non habent, quod sibi invicem mandent, eòquod non habeant nisi unum Cor, & eandem voluntatem.

Videbam inter has omnium præsentium diversas cogitationes mentisque conceptus, resplendere aliquid tam magnum è maximis & mirificis Sancti Joseph excellentijs, ut summò accederet desiderio, aliquantò plenius cognoscendi illas. Hinc obsecravi charitativum Viatorem & Ductorem meum, qui melius illas noverat cunctis alijs, ut institueret mihi de illis Consultationem integram: Suscepit munus tantò libentius, quod adverteret, totam societatem me non minori hujus teneri desiderio. Opus in alterum diem dilatum fuit: Et ecce, quas nobis notitias, cognitiones, affectus communicaverit circa illas.

CON